

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PEŁC

z dnia 31 sierpnia 1968 r.

w sprawie dodatku do uposażenia dla pracowników, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu.

Na podstawie § 5 ust. 4 i w związku z § 2 ust. 2 uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki służbowymi samochodami osobowymi oraz z § 3 i § 13 ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowych jednostek organizacyjnych oraz organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa i organizacji spółdzielczych nie zatrudnionym na stanowisku kierowcy, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu w trybie ustalonym w § 13 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 12, poz. 78), przysługuje zryczałtowany dodatek do uposażenia za prowadzenie samochodu służbowego i wykonywanie czynności związanych z jego eksploatacją, zwany dalej „dodatkiem”.

§ 2. Wysokość dodatku na poszczególne rodzaje pojazdów wynosi:

1) samochody osobowe	— 18 zł dziennie,
2) samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 tony	— 24 zł „
3) autobusy do 15 miejsc siedzących	— 24 zł „

§ 3. 1. Dodatek może być przyznany tylko w razie zniesienia etatu kierowcy na dany samochód.

2. Dodatek wypłaca się na podstawie zapisu w karcie drogowej za każdy dzień, w którym pracownik prowadził powierzony mu samochód służbowy, przy czym dodatek zwiększa się o 6 zł dziennie, jeśli pracownik ten dokonał w danym dniu czynności obsługi codziennej pojazdu zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie planowo-zapobiegawczej obsługi technicznej i naprawy pojazdów samochodowych i przyczep (Monitor Polski z 1964 r. Nr 6, poz. 28).

3. Za dany dzień może być wypłacony tylko jeden dodatek za prowadzenie i wykonywanie czynności związanych z eksploatacją jednego samochodu służbowego.

§ 4. Dodatek nie wchodzi do podstawy obliczania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, za czas choroby, urlopu wypoczynkowego oraz innych usprawiedliwionych nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje wynagrodzenie.

§ 5. Dodatek przyznaje kierownik tej jednostki organizacyjnej, w której posiadaniu znajduje się samochód i która zatrudnia pracownika wykonującego dodatkowo funkcję kierowcy.

§ 6. Pracownik uprawniony do prowadzenia samochodu służbowego może być — niezależnie od innych sankcji — pozbawiony dodatku w razie stwierdzenia, że używa pojazdu do innych celów niż służbowe oraz że nie wykazuje dbałości o jego stan techniczny.

§ 7. Wydatki z tytułu wypłat dodatków powinny być pokrywane z osobowego funduszu płac, przy czym dodatki wypłacane za prowadzenie samochodów osobowych nie mogą przekroczyć limitów finansowych przeznaczonych na wydatki związane z eksploatacją służbowych samochodów osobowych.

§ 8. Jednostki administracji państwowej i gospodarczej obowiązane są do przeprowadzania stałej kontroli prawidłowości przyznawania i wykorzystywania dodatków.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. *A. Firganek*